

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ (22/2/2025)

(Ψυχοσάββατον)

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων,
Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

* * * * *

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν
Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης
σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ
δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν
τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ
περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ
ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν
φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι
πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν
αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσιν· ἐκ
μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων
αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ
ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει
καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος
καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ
πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία
ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ
ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε

σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν [καὶ τὰ Πρὸς Κύριον] εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους 5, καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Μαρτυρικὰ τοῦ τυχόντος ἤχου γ', καὶ τοῦ Τριωδίου Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν γ'.

Ἦχος 4 Πα ρ

K υ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α ξ α α π ρ ο ο ο ς σ ε ε ρ ε ι

σα κου σο ο ο ον μου ει σα α κου ου σο ον

μουου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε

κρα α ξα προ ος σε ε ει σα κου σο ο ο ον μου ου

ου προ σχες τη φω νη η η η τη η ης δε η η

σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προ ος

σε ε ε ε ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι ι ε

Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο ο σε ευ χη

η η μου ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι

ο ο ο ον σου ε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου θυ

σι α ε σπε ρι ι νη η ει σα κου σον μου Κυ υ

υ υ ρι ι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ υ

ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη

ρι ασ του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α

μαρ τι ι αις

Συν ανθρωποις εργα ζο με νοις την α νο μι ι

αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των

Παι δευ σει με δι ι καιος εν ε λε ει και ε λεγ

ξει με ε ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

την κε φα λην μου

Οτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυ των

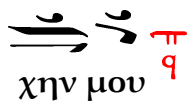
Ακου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν

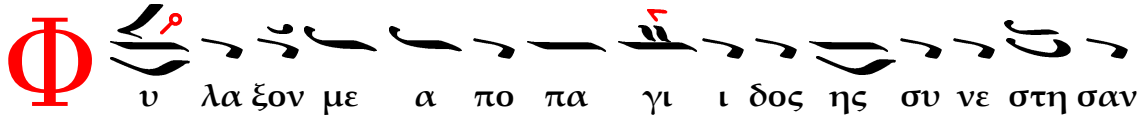
θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης

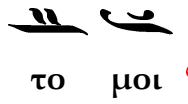

δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

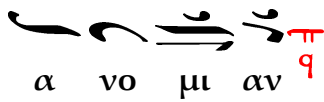
Οτι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

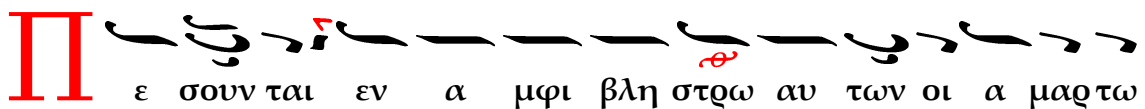
μοι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χην μου

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν

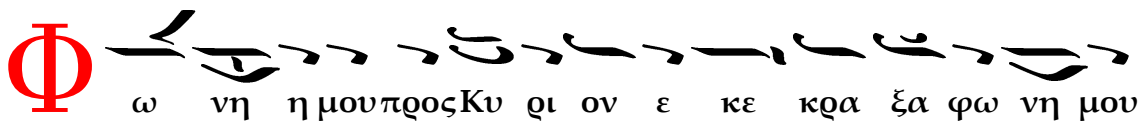
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

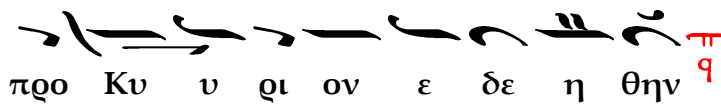
α νο μι αν

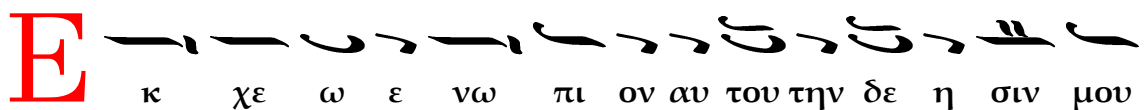
Π ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

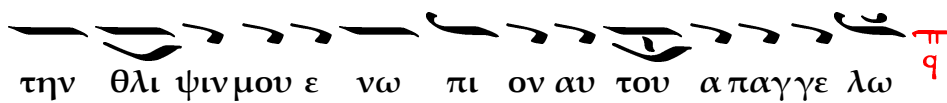
λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

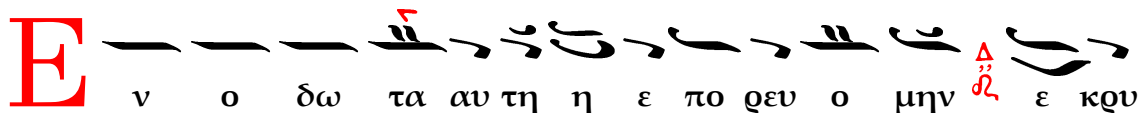

προ Κυ υ ρι ον ε δε η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου

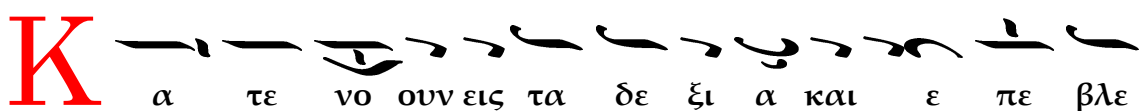
την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω

Ε ν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου

και συ εγνωστας τρι βους μου

Ε ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκων με

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν

ο εκ ζη τω ωντην ψυ χην μου

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πισμου με ρι ις μου ει εν γη ζω ωντων

Π ροσχεσ προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω

θην σφο δρα

Ρ υσαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο

τι εκρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ε

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του ε

ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι ι σου

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δω ως μοι

Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

ρι ε ει σα α κου σον της φω νης μου

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις

την φω νη ην της δε η σε ω ως μου π
9

Στιχηρὰ Μαρτυρικὰ

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, Δ τίς Δ

ὑποστήσεται; Δ ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε στι Δ

Η Π α εν στα δι ω υ μων ο μο λο γι α Α γι

οι των δαι μο ο νων κα τε πτη ξε την δυ να μιν Δ και της Δ

πλα ης τς αν θρω πς η λευ θε ρω σε π δι ο και τας π
9

κε φα λας α πο τε μνο με νοι ε κρα ζε τε Δ γε νε Δ

σθω Κυ ρι ε η θυ σι α των ψυ χων η μων ευ προ σδε

κτος ε νω πι ον σου Δ ο τι σε πο θη σαν τες κα τε Δ

φρο νη σα μεν της προ σκαι ρα ζω ης φι λα ανθρωω πε π
9

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· Δ

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, Δ ηλ πι σεν η ψυ Δ

χη μ ε πι τον Κυ ρι ον Δ

Ω Π α της κα λης υ μων πραγ μα τει ας Α γι οι Δ ο Δ

τι αι μα τα ε δω κα τε και ου ρα νου ους ε κλη ρο

νο μη σα τε και προς και ρονπει ρα σθεν τες αι ω
 νι ι ως α γαλ λεσθε ον τως κα λον υ μων το εμ
 πο ρευ μα φθαρ τα γαρκα τα λι πον τες τα Α αφθαρ
 τα Α πε λα βε τε και συν Αγ γε ε λοις χο ρευ ον
 τε ε ες υ μνει τε α παυστως Τρι α δα ο μο ου ου
 σι ι ον

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον

Π α νευ φημοι Μαρ τυρες υ μας ουχ η γη κα τε κρυ
 ψεν αλλ ου ρα νος υ πε δε ξα το η νοι γη σαν υ
 μιν Πα ρα δει σο τυ υ λαι και ε ντος γε νο με νοι
 του ξυ λθ της ζω ης α πο λαν ε τε Χρι στω πρε σβευ σα
 τε δω ρη θη η ναι ταις ψυ χαις ημων την ει ρη
 νη και το με γα ε ε λε ε ος

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριωδίου

Ὁ ἐν Ἐδέμ Παράσεισος. Ἦχος Νη ρ

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ

λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραήλ

εκ πα σωντων

α νο ο μι ων αυ τσ

Tων απ αι ω νος ση μερον νε κρων α παντων κατ

ο νο μα με τα πι στεωσ ζη σαν των ευ σεβωσ μνημην

τε λων τες οι πι στοι τον Σω τη ρα και Κυ ρι ον

νυ μνη σω μεν αι τσν τες εκ τε νωσ τσ τσ εν ω ω

ρα της κρι σεωσ α πο λο γι αν α γα θην δσ ναι

αυ τω ω τω Θε ω ημων τω πα σαν κρι νον τι

την γην της δε ξι ασ αυ τσ σ πα ρα στα σεωσ τυ

χον τασ εν χα ρα εν με ρι δι ι Δι και αι αι ων

και εν Α γι ων κλη ρον φω τει νω και α ξι

σ γε νε εσθαι της σ ρα νι σ Βα σι λει ασ αυ τσ

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν,

παν τες οι λα οι

Oτω οι κει ω αι μα τι Σω τηρ βρο τσ εκ πρι

α με νος και θα να τω σσ θα να τσ τσ πι κρσ εκ

λυ τρω σα μενος η μας και ζω ην την αι ω νι ον
 πα ρα σχων τη α να στα σει σθ η μιν παντας α να α
 παυ σον Κυ ρι ε τς κοι μη θεν τας ευ σε βως η εν
 ε ρη η μοις η πο λε σιν η εν θα λα σση Η εν
 γη η εν παν τι το ο πω βα σι λεις τε ι ε
 ρεις αρ χι ε ρεις μο να στας και αι μι γα α α δας
 εν η λι κι α πα ση πα γγε νει και α ξι
 ω σον αυ τς της ς ρα νι ς Βα σι λει α ας σ

Στίχ. 5'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

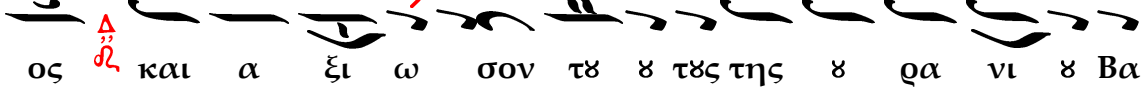
τοῦ Κυρίου
 με ε νει εις τον αι ω να

Τη εκ νε κρων ε γερ σει σθ Χρι στε ς κε τι ο
 θα να τος κυ ρι ευ ει των θα νων των ευ σε βως
 δι ο αι τς μεν εκ τε νως τς σς δς λς α να παυ
 σον εν αυ λαις σς και εν κολ ποις Α βρα μ τς εξ
 Α δα μ με χρι ση με ρον λα τρευ σαν τας σοι κα
 θα ρως πα τε ρας και α δελ φς η μων φι λς ο

 μη και συγγενεις ^ν α παντα ανθρωπον τα τβι ς

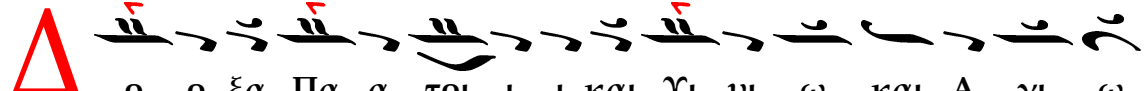
 λει τρω γη σαν τα πι στως ^Δ και προς σε με ε τα στα α

 αν τα ^ν πο λυ ει δως και πο λυ τρο πως ο Θε

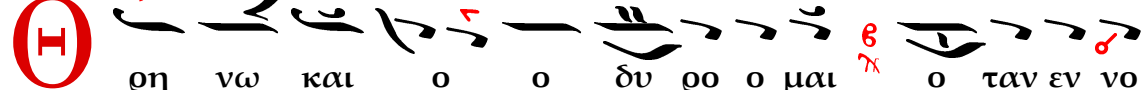
 ος ^Δ και α ξι ω σον τβ ς τς της ς ρα νι ς Βα

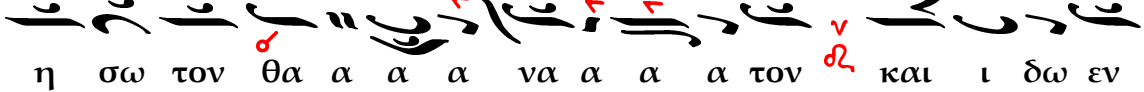
 σι λει α ας σθ ^ν

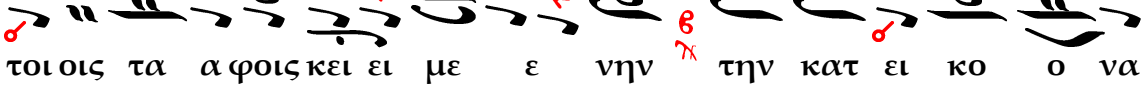
Ἦχος ^Δ Νη ς

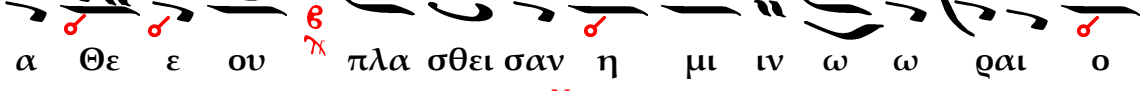

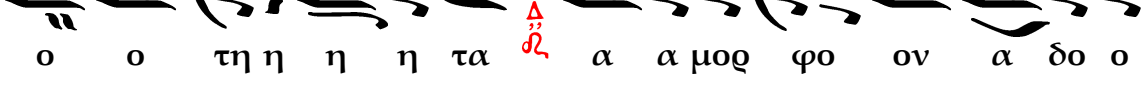
Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

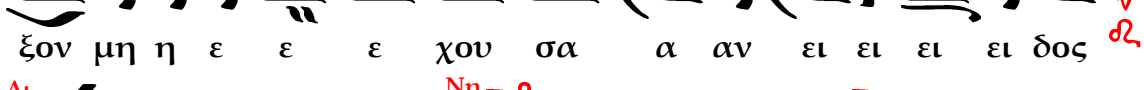
 Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^ν

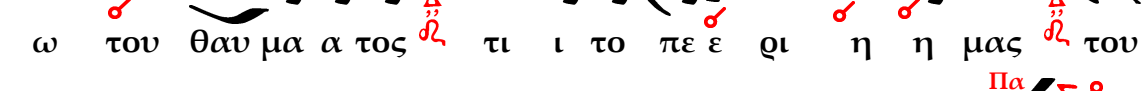
Η ^{Νη} ρη νω και ο ο δυ ρο ο μαι ^β ο ταν εν νο

 η σω τον θα α α α να α α α τον ^ν και ι δω εν

 τοι ο ις τα α φοις κει ει με ε νην ^β την κατ ει κο ο να

 α Θε ε ου ^β πλα σθει σαν η μι ιν ω ω ραι ο

 ο ο τη η η η τα ^{Νη} ^Δ α α μορ φο ον α δο ο

 ξον μη η ε ε ε χου σα α αν ει ει ει ει δος ^ν

 ω του θαυ μα α τος ^Δ ^{Νη} τι ι το πε ε ρι η η μας ^Δ του

 το γε γο νε μν στη η η η ρι ι ι ι ον ^{Πα} ^ν πω ως

πα ρε δο ο ο θη η η μεν τη φθο ο ρα πω ως συ
 νε ζε ευχ θη μεν τω ω θα να α α α τω
 ο ο ον τως Θε ε ου προ στα α ξει ως γε ε
 ε γρα α α πται του πα α ρε χον το ος
 με τα στα α σιτην α να α α πα α α αυ σιν

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω
 νων α α α μην
Την παγ κοσ μι ον δο ο ο ξαντην εξ αν θρω ω πων
 σπα α ρει ει ει σαν και τον Δε σπο τη ην τε ε
 κου ου σαν την ε που ρα α α νι ι ι ον
 πυ υ υ υ λην υ μνη σω ω μεν Μα ρι ι αν τη ην
 Πα ρ θε ε ε ε ε ε νον των Α σω μα τω
 ων το ο α α σμα και των πι στων το εγ καλ λω ω
 ω ω πι ι ι ι σμα αυ τη γαρ α νε δει ει ει χθη

ου ρα α νος ^Δ και να ο ος της θε ε ο ο ο
 τη η η η τος ^Π αυ τη το με σο τει χον της εχ θρας
 κα θε ε λου ου σα ^Δ ει ρη νη αν τει ση η ξε ε
 και το βα σι λει ο ο ν η νε ε ε ε ω ω ω ω ξε
 ταυ την ουν κα τε χο ο ν τες της πι στε ως την αγ κυ υ
 ραν ^Γ υ περ μα χον ε χο ο με εν ^Γ τον εξ α αυ
 της τε χθε ε εν τα Κυ υ ρι ι ι ον ^Π θαρ
 σει ει ει τω τοι οι οι νυ ^Π θαρ σει τω λα ο ο ος του
 Θε ε ου ^Π και γαρ αυ τος πο λε μη σει τους ε εχ θρα
 ς ^Π ως παν το δυ υ υ υ να α α α ^Χ μο ο ο
 ος ^Π

Ἄνευ εισόδου.

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχιον εὐχαριστίαν χῶμα·
 Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου,
 μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *
 ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον
 Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς
 αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἄντι δὲ τοῦ Προκειμένου, ψάλλομεν·

Ἦχος ᾠδῆ Γα ρ

A λλη λσ ι α A λλη λσ ι α A λλη η λσ

ι α ρ

Στίχ. α'. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε· (Ψαλμ. ξδ' 5)

A λλη λσ ι α A λλη λσ ι α A λλη η λσ

ι α ρ

Στίχ. β'. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν. (Ψαλμ. ρλδ' 13)

A λλη λσ ι α A λλη λσ ι α A λλη η λσ

ι ι α α α α ρ

Εἶτα εὐθὺς ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά.

Τὸ ὑπολειφθὲν Μαρτυρικὸν τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ τὰ β' Νεκρώσιμα τοῦ Ἦχου, ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος Ἐ Πα ρ

Τη πρεσβεία Κυρίου παντωντων Ἀγιῶν
καὶ τῆς Θεοτοκοῦ κτ' την σην ειρηνηνδος ημιν
καὶ ελεησον ημας ως μονος οικτιρμων

Νεκρώσιμον.

Στίχ. Αἰ ψυχὰι αὐτῶν
εν αγαθοις αυλισθησονται

Ποιὰ τρυφή διὰ μενιλυπῆς
ἀμετοχὸς ποίαδοξαστήκεν ἐπι
γηῆς ἀμεταθετὸς παντασκιάσθενεστε
ρα παντα ονειρων ἀπατηλοτερα μι
αροπη καὶ ταυτα παντα θάνατος διὰ δε
χεται ἀλλεν τω φωτι χριστε τπροσωπασ
καὶ τω γλυκασμῶ τῆς σηῆς ωραιότητος
ξελεξῶ ἀναπαυσον ως φιλανθρωπος

Ἔτερον.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω και προ σε λα βε Κυ ρι

 ε

Ε ρ γω σω τηρ μη δει κνυς ο τι Συ ει η

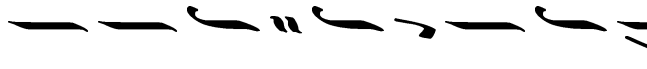

 πα αν των α να στα σις λο γω λο γε Λα ζα ρον εκ

 νε κρω ων ε ξα νε στη σας το τε μο χ λοι συ νε τρι βη

 σαν πυ λαι δε α α δε συ νε τα ρα χθη σαν το

 κνυ το αλλ ο εις το σωσαι το πλασμα σε και εκ

 εις το κρι ναι πα ρα γε νο μενος δε ε ξε λε

 ξω α να παυσον ως φι λα ανθρωω πος

Ἦχος Πα

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και

 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Α ρη μοι και υ πο στα α σις το πλα στου ρ γον σου

 γε ε γο ο ο νε προ ο στα α α α γμα βου λη

θεις γαρ εξ α ο ρα του ου τε και ο ρα της με ζω
 ον συμπη η ξαι φυ υ σε ε ε ως γηθεν μου το
 σω ω μα δι ι ε ε πλα α α α σας δε δω κας
 δε μοι ψυ υ χην τη θει ει α α σου και ζω ω
 ο ο ποι ω ω εμ πνεε ε ευ σει διο σω τηρ
 του ους δου λου ους σου εν χω ω ω ρα α ζω ω ω ντων
 εν σκη ναις δι και ω ω ν α να α α πα α α αυ
 σον

Ἦχος Κε

Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α μην

Πρε σβει αις τη ης τε κβσης σε Χρι στε και των Μαρ
 τυ ρων οσ Α πο στο ο λων Προ φη των Ι ε ρα ρ
 χων Ο σι ων και Δι και αι ων και παν των
 των Α γι ι ων τας κοι μη θεν τας δε λας οσ α
 να παυ σο ο ον

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ
Ῥδὴ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

* * *

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΚΑΝΩΝ

Καὶ εὐθὺς φάλλομεν τὸν παρόντα Νεκρώσιμον Κανόνα, οὗ ἡ
ἀκροστιχίς·

Ἐκτον προσαυδῶ τοῖς ἀπελθοῦσιν μέλος.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ῥδὴ α'.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας. Ἦχος π̄ Δι-θ.

Π ρε σβει αἰς τῶν μαρ τυ ρῶν σθ Χρι στε ο Θε ος

α να παυσον τας ψυ χας τῶν δσ λῶν σθ

Ε ν ς ρα νι οἰς θα λα μοις δι η νε κως οἰ

γεν ναι οἰ Μαρ τυ ρες δυ σω πσ σι σε Χρι στε ς

εκ γης με τε στη σας πι στς αι ω νι ῶν α γα θῶν τυ

χειν α ξι ω ῶ σον

Α ι ψυ χαι αυ τῶν εν α γα θοις αυ λι σθη σον

ται

Κ α τα κο σμη σας τα παν τα ζω ον μι κτον με

σον μεν τον ανθρωπον ^Δ ταπεινοτητος ο μ^Δ

και μεγεθς επλασας ^ε διοταστων δελωνσψυχας

σωτερ^ε αναπαυσον

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι ^Δ

Τς Παραδεισπολιτην και γεωργον ^Δ κατ

αρχας μεεταξας ^Δ παραβαντα δετην ^Δ σην

εντολην εξωρισας ^ε διοταστων δελωνσψυχας

σωτερ^ε αναπαυσον

Θεοτοκίον.

Και νυν και αι ^Δ και εις τς αιωνων αι

ωνων αμην ^Δ

Οεκ πλευρας διαπλασας Ευας το πριν ^Δ την

ημων προμητορα ^Δ εξαχραντασ γαστρος ^Δ σαρ

καπεεριβαλλεται ^ε διης τθ νατην ισχυν Α

γνη διελυυσεν ^ε

Ῥδὴ γ'.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος. Ἦχος πλ' α' Δι-Θ

Πρεσβειαις των μαρτυρων σου Χριστε ο Θεος

αναπαυσοντας ψυχας των δουλων σου

Νομιμως ηθλησαν οι σοι Μαρτυρες Ζωο

δοτα και στεφανωτης νικησικοσμηθεντες πα

ρα σου τοις μεταστασιπιστοις αιωνιανλυτρω

σιν βραβευσισι

Αι ψυχαι αυτων εν αγαθοις αυλισθησονται

ται

Παιδευσας προτερον πολλοις τερασι και ση

μειοις εμε τον πλανηθεεντα επεσχατων

σε αυτον κενωσας ως συμπαθης και ζητησας ευρες

και διεσωσας

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Ρεοντων αστα τον φθοραντας προς σε δια

βαντας εν σκη ναις αι ω νι ι οις κα τοι κειν χαρ μο
νικως α ξι ω σον Α γα θε δι και ω σας πιστει τε
και χα ρι ι τι

Θεοτοκίον.

Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α μην

Ουκ εστιν α μεμπτος ως συ πανα γνε Θε ο
μη τορ μο νη γαρ εξ αι ω ω νος τον Θε ον τον α
ληθη συ νε λα βες εν γα στρι τα θα να τλυ σα ντα
την δυ να α μιν

Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου Ἀγαθέ, καὶ στερεώσας αὐτούς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς.

Εἶτα Καθίσματα. Ἦχος πλ. β΄.

Ἀληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα, ὁ δὲ βίος σκιὰ καὶ ἐνύπνιον· καὶ γὰρ μάτην ταράττεται πᾶς γηγενής, ὡς εἶπεν ἡ Γραφή· ὅτε τὸν κόσμον κερδήσωμεν, τότε τῷ τάφῳ οἰκήσωμεν, ὅπου ὁμοῦ βασιλεῖς καὶ πτωχοί· διὸ Χριστὲ ὁ Θεός, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου μὴ ἐγκαταλίπης με· ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ μὴ καταπιστεύσης με· ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

Ῥδὴ δ'.

Χριστός μου δύναμις. Ἦχος Δι-θ

Πρεσβειαι των μαρτυρων σου Χριστε ο Θεος

ανα παυσοντας ψυχας των δουλων σου

Σοφιας μειζονος δεικνων γνωρισμα και της

περιτα δωρα πολυτελης Δεσποτα χρηστο

τητος τας των Μαρτυρων χορειας τοις Αγγελιοις

συνηριθμηησας

Αι ψυχαι αυτων εν αγαθοις αυλισθησον

ται

Αφραστει δοξης σου τυχειν αξιωσοντας προς

σε μετασταντας ενθα Χριστε των ευφραινομε

νων εστιν η κατοικια και φωνηκαθαρης

αγαλλιασε εως

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Υμνυντας προσδεξαι τοθειον κρατος σου ες εκ

γης προ σε λα βη τεκ να φω τος τς τς ερ γα ζο με
νος της α μαρ τι ας την α χλυν εκ κα θαιρων Πο
λυ ε λε ε ε

Θεοτοκίον.

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
ωνων α μην

Δ ο χει ον αχραντον να ον πα να μω μον κι βω
τον πα να γι αν παρ θε νι κον το πον α γι α
σματος σε καλ λο νην τς Ι α κω β ο Δε σπο της
ε ξε λε ξα α το

ᾠδὴ ε΄.

Τῷ θεῷ φέγγει σου. Ἦχος Βου θ.

Π ρε σβει αις των μαρ τυ ρων σς Χρι στε ο Θε ος
α να παυσον τας ψυ χας των δαλων σς

Ω ς ο λο καρπω σις ι ε ρα και ως α
παρ χη της ανθρω πι νης οι Μαρ τυ ρες φυ σε ως τω δε
δο ξα σμε νω προ σα νε χθεντες Θε ω η μιν την σω

τη ρι αν α ει βρα βευ ς ς σι

A ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον
ται

T ης ς ρα νι ς δι α γω γης της δι α νο
μης των χα ρι σμα των α ξι ω σον Δε σπο τα τς προ κοι
μη θεν τας πισ τς οι κε τα ας σ πα ρε χων των πται

σματων την α πο λυ τρω ω σιν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

O μο νος φυ σει ζω ο ποι ος το της α γα
θο τητος ο ντως α νε ξι χνι α στον πε λα γος τς τε
λει ω θεν τας της Βα σι λει ας της σης α ξι ω σον

Οικ τι ρμον μο νε α θα να α τε

Θεοτοχίον.

K αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
ω νων α μην

I σχυς και υ μνη σις ο εκ σ Δε σποι να τς

κο σμυγεννη θεις και σωτη ρι α ε γε νε το τοις α
πολ λυ με νοις εκ των τσ Α δσ πυ λων ρυ ο μενος
τς πι στεισε μα κα ρι ζο οντας

Ῥδῆ στ.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν. Ἦχος Δι-θ

Π ρε σβει αις των μαρ τυ ρων σσ Χρι στε ο Θε ος
α να παυσον τας ψυ χας των δσ λων σσ

Σ ταυ ρω προ ση λσ με νος των Μαρ τυ ρων τς χο
ρς προς σε αυ τον συ νη γα γες μι μσ με νς το
πα θος σσ Α γα θε δι ο σσ δε ο με θα τς προς
σε ε με τα σταντας δι α να παυσον

Α ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον
ται

Α φρα στω τη δο ξη σσ ο ταν ελ θης φο βε ρος
κρι ναι τον κο σμον α παντα εν νε φε λαις ευ δο κη
σον Λυ τρω τα φαι δρω σ υ πα ντη σαι σοι ς εκ

γη ης προ σε λα βη πι στως δε λη ρς σε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Π η γη ζωης πε φυ κας εν αν δρει α θε ι κη

πε πε δη με νης Δε σπο τα ο ε ξα γων τς δε λης

σε τς προς σε πι στως εκ δη μη σαν τας εν τρου

φη η Πα ρα δει σε κα τα σκηνω ω σον

Θεοτοκίον.

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ωνων α μην

Ε ις γην α πε στρα φη μεν πα ρα βα ντες τς Θε ος

την ε ντο λην την εν θε ον δια σε δε Πα ρα θε νε

προς ο ρα νον εκ γης α νυ ψω θη μεν την φθο

ρα αν τς θα να τς εκ τι να ξαντες

Ὁ εἰρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑφουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς.

Τὸ Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄.

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ

ἀτελεύτητος.

Ὁ Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν, τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με καὶ εἰπὼν μοι· Ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες ὠδὴν, τό, Ἀλληλούϊα.

Ὤδὴ ζ'.

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον. Ἦχος πλ' α' Δι-θ

Πρεσβειαις των μαρτυρων σου Χριστε ο Θεος

ανα παυσον τας ψυχας των δουλων σου

Ανθρωθεν τω σωαι ματι οι Μαρτυρες της

πρωτης παραβασεως ραντισθεντες δε τω ιδι

ωαι ματι την σην σαφωσει κονιζισισφαγην

ευλογητος ει ο Θεος ο των Πατερων ημων

Αι ψυχαι αυτων εν αγαθοις αυλισθησον

ται

Θρασυνομενον τον θανατον ενεκρωσας Λο

γεζωαρχικωταατετς ενπιστει δε κοιμηθεν

τας προσδεξαι τα νυν υμνυτας και λεγοντας Χρι

στε ^Δ ευ λο γη τος ει ο Θε ος ο των Πα τε ρων η
μων ^ε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ^Δ

Ο ψυ χω σας με τον ανθρωπον φυ ση μα τι ^Δ θει

ω θε αρ χι κω τα α τε ^ε τας με τα σταντας ^Δ Βα σι λει

ας Δε σπο τα της σης ^Δ α ξι ω σον ψα λειν σοι Σω

τηρ ^Δ ευ λο γη τος ει ο Θε ος ο των Πα τε ρων η

μων ^ε

Θεοτοκίον.

Κ αι νυν και α ει ^Δ και εις τας αι ω νας των αι

ωνων α μην ^Δ

Υ περ τε ρα πα σης φυ σε ως Πα να μω με ^Δ γε

γονας συλ λα βσ α Θε ον ^ε τον συν τρι ψα ντα ^Δ τσ θα να

τσ πυ λας και μο χ λς ^Δ συν θλα σαντα ο θενσε Α γνη ^Δ

υ μνο λο γσ μενοι πι στοι ως Θε ο μη το ο ρα ^ε

ᾠδὴ ἡ΄.

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις. Ἦχος π̄^ϛ Δι-θ

Π ρε σβει αῖς των μαρ τυ ρων σ̄^Δ Χρι στε ο Θε ος

α να παυσον τας ψυ χας των δ̄^Δ λων σ̄^Δ

Σ τα θε ρως τ̄^ες α γω νας ε πι ι δει ξα με νοι^ε

τω της νι κησ τε φα νω κα τε ε κο σμηθη τε^ε Μαρ τυ

ρες Χρι στ̄^α α θλο φο ροι κραυ γα ζον τες σε υ πε ρυ

ψ̄^ε δ̄^ε μεν εις παν τας τ̄^ε ρς αι ω νας^ε

Α ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον

ται^Δ

Ι ε ρως τ̄^ες τον βι ον α πο λι πον τας πισ τ̄^ες και

προσ σε τον Δε σπο την με τα α χω ρησαν τας^ε δε ξαι προ

ση νως α να παυ ων ως ευ σπλαγ χνος σε υ πε ρυ

ψ̄^ε δ̄^ε ντας Χρι στε εις τ̄^ε ρς αι ω νας^ε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι^Δ

Ν υν εν γη των πρα ε ων παν τας αυ λι ζε σθαι^ε

τς προ κε κοι μη με νς Σω τερ ευ δο κη σον π̣ι σ̣τει
τη εις σε δι και ω σας και χα ρι τι σε υ πε ρυ
ψ̣ς υ νταςεις παν τας τς υς αι ω νας

Θεοτοκίον.

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
ω νων α μην

Μ α κα ρι ζω μεν παν τες σε Παμ μα κα ρι στε
την τον Λο γον τον ο ντως ο ντα μα κα ρι ον σα ρ κα
δι η μας γε γο νο τα γεν νη σα σαν ον υ πε ρυ
ψ̣ς υ μεν εις παν τας τς υς αι ω νας

Ὁ εἰρμός.

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὀσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν
ὑδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς, Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι· σὲ
ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν. Ἦχος π̣ Δι-θ

Π ρε σβει αις των μαρ τυ ρων σ̣ς Χρι στε ο Θε ος
α να παυσον τας ψυ χας των δ̣λων σ̣ς
Ε λ π̣ις Μαρ τυ ρων χο ρ̣ς ε νευρω σε και προς την

φως τς τς κα τα τα αξον ^ε

Θεοτοκίον.

Κ αι νυν και α ει ^Δ και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην ^Δ

Σ κη νην α γι αν Α γνη γι νωσκομεν ^ε και κι βω

τον και πλα κα σε τς νο μβτης χα ρι τος ^ν δι α σθ γαρ

α φε σις δε δω ρη ται ^Δ τοις δε δι και ω με νοις δι

α τς αι μα τος ^Δ τς σω μα τω θεν τος εκ της σης γα

στρος Πα να μω ω με ^ε

Ὁ εἰρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν. Ἦχος ^Α Δι-θ.

Η ε ον ανθρωποις ι δειν α δυ να τον ^ε ον ου τολ

μα Α γγε λων α τε νι σαι τα τα γ μα τα ^ν δι α σου δε

Παν α γνε ω ρα θη βρο τοις ^Δ Λο γος σε σαρκω με νος

ον με γα λυ νον τες συν ταις ου ρα νι αις ζρα τι αις ^Δ

σε μα κα ρι ζο ο με ε εν ^Δ

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά.

Ἦχος π̄ ᾱ Γα ρ

Ο βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως πα αν τα οι κο
νο μων και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε μων μο νε Δη
μι ρο γε α να παυσον Κυ ρι ε τας ψυ χας τω ων δε
λω ων σε εν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το
ποι η τη και πλαστη και Θε ε ω η η μων

Δόξα. Τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ.

Ε ν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το ποι η

τη και πλαστηκαι Θε ε ω η η μων

Και νυν. Θεοτοκίον. Ο αὐτός.

Σ ε και τειχοςκαι λι με να ε χο μεν και πρεσβυ
ευ προ σδε κτον προς ον ε τε κες Θε ον Θε ο το ο κε
α νυμ φευτε των πι στων η σω τη ρι α α α α

Ὁ διάκονος τὴν ἔκτενῆ
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὰ τροπάρια. ᾠχος δ΄.

ᾠχος λτος Βου ς

Μ ε τα πνευ μα α των δι και αι ων τε τε λει
ω με ε νων τας ψυ χας των δσ λωνσσ Σω ω τε ρ α να
παυ σον φυ λατ των αυ τας εις την μα κα ρι αν ζω
ην την παρα σοι φι λανθρωπε

Ε ις την κα τα παυ σσιν σσ Κυ ρι ε ο που
πα αντες οι α γι οι σσ α να παυ ο νται α να πα
αυ σον και τας ψυ χας των δσ λωνσσ ο τι μο νος υ
παρχεις α θα νατος

^{B8}
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι
^{B8}
Σ υ ει ο Θε ος ημων ο κα τα βασ εις α
 α δην και τας ο δυ νας λυ υ σας των πε πε δη
 με ε νων αυ τος και τας ψυ χας των δε λων σε σω ω
 τερ α να παυσον
^{B8}
Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των
 αι ω νων α μην
^{B8}
Η μο νη α γνη και α χρα ντος Παρ θε ε νος η
 Θε ον α σπο ρως κυ η σα α σα πρε σβευ ε υ περ τς
 σω θη ναι τας ψυ χας των δε λων σε σε σε σε σε

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποιχομένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἑξῆς:

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, [καὶ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ...] ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξη τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεισιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ ἱερεύς· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν·

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ χορός· Αἰωνία ἡ μνήμη. (ἐκ τρίτου)

Ἦχος ἰβ' Γα ϕ

Αἰωνία ἡ μνήμη ἡ ἡ μνη αἰωνία ἡ μνη ἡ ἡ μνη αἰωνία ἡ μνη

α ἡ μνη ἡ ἡ μνη αἰωνία ἡ μνη

μη

τρὶς μὲ τέλος: αἰωνία ἡ μνη ἡ ἡ μνη

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Ὁ ἱερεύς· Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός...

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν...

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

[Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Λυχνικοῦ, ποιοῦμεν ἐν τῷ Νάρθηκι Παννυχίδα ὑπὲρ τῶν Κεκοιμημένων, ἐν ἧ ἴψάλλομεν τὸν Νεκρώσιμον Κανόνα τοῦ τῆς Ἑβδομάδος τυχόντος Ἦχου.]

* * * * *